

П. Делирадевъ

Емине

Най-източната частъ на Стара-планина, включена между Айваджиски проходъ и Черно-море, се нарича Емине-Балканъ. Наречена е така по името на приморското село *Емине*.

Превалтъ на Айваджиския проходъ се нарича Черкезки табии или укрепления и е високъ 428 метра, мѣренъ отъ морското равнище. Следъ като Русия завладѣ напълно Кавказъ, (1864 г.) въ Турция нахълтаха много бѣжанци, кавказки мохамедани, главно черкези. Понеже по това време България още не бѣ освободена отъ турското робство, цариградското правителство настани много отъ тѣзи бѣжанци изъ планинскитѣ параходи. На българскитѣ дервенджии (пазители на проходите), то не можеше вече да вѣрва, защото бѣха обзети отъ мисълта за възстание. Такива черкезки селища имаме на много мѣста изъ българскитѣ планини. Сега отъ тѣхъ е останало, за неприятенъ споменъ, само името. Презъ освободителната руско-турска война (1877—78 г.) тукашнитѣ черкези бранѣха прохода съ артилерия, затова и мѣстото се нарича така.

Въ тази си частъ Стара-планина се състои отъ ниски обезлесени възвишения, които мжно можемъ да си представимъ че сж естествена частъ отъ гордия високъ Балканъ, стигащъ облацитѣ. Ала ние го изходихме отъ единия до другия край и тази